Maandag 3 Juni 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4825

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Tel. 1555. Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

M.R.P. wint in Frankrijk

Vlot verloop in Italie maar uitslag nog niet bekend

Curaçao neemt de leiding in voetbaltournooi.

DE VERKIEZINGEN IN FRANKRIJK.

De M.R.P. heeft de positie van Frankrijks sterkste partij ontnomen aan de Communisten en de leiding gekregen in de nieuwe Constituante, zodat de linkervleugel binnen een maand de tweede nederlaag heeft geleden. De Socialisten leden zelfs een grotere nederlaag dan de Communisten, terwijl de pendule vegzwenkte van de linkerzijde die open spliste als gevolg van een strijd tussen de twee grootste partijen na het referendum van 5 Mei waarbij hun voorstel voor een grondwet werd verworpen.

Het aantal van 522 zetels voor het Franse moederland en Corsica in de nieuwe wetgevende vergadering is als volgt verdeeld: De M.R.P. won 160 zetels — 10 meer dan in de vorige vergadering. De Communisten wonnen 146 zetels — dit is 14 minder dan tevoren. De Socialisten kregen 115 zetels — 31 minder dan tevoren. De Republikeinse Vereniging (Radicale Socialisten) kreeg 43 zetels in vergelijking met het aantal van 60 in de oude vergadering. En de rechtse Republikeinse Vrijheidspartij kreeg er 59 vergeleken bij de 64 van vóór de verkiezingen.

Deze resultaten omvatten niet de 64 zetels uit de koloniën waar de uitslag niet direct bekend was. Bij de twee vorige verkiezingen echter was er weinig verschil, zodat men ook thans geen belangrijke wijziging verwacht in de wijze van stemmen.

In het totaal aantal stemmen tot nu toe heeft de M.R.P. een meerderheid van 360.000 op de Communisten — de ergste concurrenten. Als volgt zijn de aantallen van de verkiezingen in October van het vorig jaar en van gisteren respectievelijk: Communisten: 4.817.603 — 5.136.334; Socialisten: 4.495.402 — 4.165.813; M.R.P.: 4.842.371 — 5.491.180. De Republikeinse Vereniging, welke in October gevormd werd, haalde gisteren 1.894.058 stemmen, terwijl de Republikeinse Vrijheidspartij 1.537.395 stemmen kreeg.

Maurice Schumann, een der leiders van de M.R.P., die tot afgevaardigde gekozen werd, gaf in zijn dagelijkse rubriek in het partij-orgaan „l'Aube" te kennen, dat zijn partij eventueel het Presidentschap van de regering zou eisen. „Wij eisen de risico's en gevaren evenals de verdiensten en het eerbetoon van onze grote overwinning."

In de loop van de verkiezingen hadden de eerste niet-officiële resultaten eerst aangetoond, dat de M.R.P. de leiding had; toen wonnen de Communisten en uiteindelijk nam de M.R.P. weer de leiding.

Enkele tegenstrijdige factoren welke op het laatste ogenblik invloed konden hebben geoefend op de campagne in Frankrijk, dat nog steeds een gevechtsterrein is tussen de ideologieën van het Communisme en de Westelijke democratie, werden door politieke waarnemer als volgt gezien: 1) De recente conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken, welke eindigde in een ernstige onmin tussen Rusland en het Westen over de vredesplannen. 2) De Noordamerikaanse lening, welke bewerkstelligd werd door den socialistischen leider Leon Blum. 3) De openlijke breuk tussen de Communistische en Socialistische partijen in de afgelopen maand. 4) De radiorede van den Paus een dag vóór de verkiezingen, waarin Hij aandrong op steun voor de Christelijke levenswijze als gesteld tegenover de materialistische staat.

Niettegenstaan de de veranderingen in de nationale vergadering heeft geen enkele partij de absolute leiding. Daarom zal Frankrijk weer geregeerd moeten worden door een coalitie, welke ditmaal moeilijker te vormen zou kunnen zijn dan tevoren. De M.R.P. was het stormcentrum van de gematigde voorlopige regering. Zij voerde een bittere oppositie tegen de Communisten en weigerde herhaaldelijk om zich neer te leggen bij de communistische en socialistische ideeën voor een grondwet. Dikwijls ook dreigde zij zich terug te trekken uit de drie-partijen-regering. Indien de Republikeinse Vereniging, welke evenals de M.R.P. een middenpartij is, sterker was geweest, zou zij kunnen zijn uitgenodigd om deel te nemen aan de coalitie van vier in plaats van drie partijen. Doch de uitslag was voor de Republikeinse Vereniging niet overeenkomstig de verwachtingen.

Nog vóór de stemming eindigde deden geruchten de ronde als zou de M.R.P. het probleem trachten op te lossen door De Gaulle uit te nodigen om terug te keren als President van de nieuwe voorlopige regering. Deze zijn echter zonder enige bevestiging. Vele waarnemers verwachten dat de M.R.P. Bidault zal voorstellen als voorlopig President. Indien hij de keuze aanvaardt, zal hij vermoedelijk de post behouden als Minister van Buitenlandse Zaken in zijn rol als bemiddelaar op de bijeenkomsten der Ministers van de Grote Vier (Parijs. (AP) 3.6).

DE VERKIEZINGEN IN ITALIË.

Zowel de republikeinsen als de koningsgezinden in Italië voorspelden een overwinning met een behoorlijke meerderheid, terwijl het plebisciet om vast te stellen of het land een monarchie dan wel een republiek zou worden, ten einde liep. De officiële resultaten zullen niet eerder worden gemeld dan 7 Juni, doch de eerste niet-officiële uitslagen over het referendum en de gelijktijdige verkiezingen voor een Constituante worden spoedig na de sluiting der stemlocalen bij het middaguur van heden verwacht.

Randolfo Facciardi, de republikeinse leider, verklaarde, dat de republikeinen 60 tot 75% van het aantal stemmen in de wacht zullen slepen. Doch hij gaf toe, dat Umberto's campagne in de loop van de vorige week de kansen der republikeinen voor een grotere overwinning zou beperken.

Een hooggeplaatste monarchistische bron schatte, dat Umberto zou worden gehandhaafd met ten minste 60% van het aantal stemmen mits de stemming geregeld verloopt". Hij voegde er aan toe, dat in verschillende gevallen reeds ongeregeldheden waren gemeld bij de stemlocalen. Hoewel het plebisciet de verkiezing voor een nationale vergadering overschaduwde, beschouwen de waarnemers de laatstgenoemde quaestie als van even groot zo niet groter belang, aangezien de uitslag de mate van Italië's politieke toekomst zal bepalen. Het Italiaanse nieuwsagentschap schatte gisteravond, dat 65 tot 75% van de 28 millioen kiezers hun stem gisteren reeds uitbrachten. De Minister van Binnenlandse Zaken Giuseppe Romita beschreef de stemming als doeltreffend en vrij van incidenten. Vanzelfsprekend hadden hier en daar enkele ongevallen plaats. De politie te Milaan en verschillende andere plaatsen meldde dat er zelfs minder gewone misdaden waren dan gewoonlijk.

Een bericht uit Trene (Beneden-Tirol) zeide, dat de leden van de Zuidtiroolse Volkspartij, die dat gebied bij Oostenrijk gevoegd wil zien, zich onthielden van stemming in opdracht van de partij-leiders.

Waarnemers zijn van mening, dat Umberto's kansen zijn vergroot door zijn belofte op het laatste ogenblik aan de kiezers, dat zij over vier jaren weer zouden mogen beslissen indien zij hem thans handhaven. Elf partijen hebben meegedaan aan de verkiezing om zetels in de nationale vergadering. De volgende voorname partijen waren vertegenwoordigd in De Gasperi's coalitie-cabinet: de Christelijke Democraten, de Socialisten, Communisten, Libralen, Arbeids Democraten en Actie Partij (Rome. (AP) 3.6).

„POLEN, TOETSSTEEN VOOR DE EER VAN ENGELAND".

Waardeloze beloften en garanties.

„Wij zijn ernstig geschokt door het feit, dat het Poolse volk de vrijheid, waarvoor het zo lang en zo bloedig gevochten heeft, waarvoor het zulke onmetelijke offers heeft gebracht, nog steeds onthouden wordt". Deze woorden sprak kardinaal Griffin, aartsbisschop van Westminster op de dag, waarop Polen zijn nationale feestdag vierde. „Op deze dag is het onze plicht hulde en dank te brengen voor de heldenmoed der Poolse strijdkrachten, die met ons streden, die met onze mannen leden en van wie velen het hoogste offer brachten ter verzekering van de overwinning".

Wij doen zulks — zo vervolgde kardinaal Griffin — met gemengde gevoelens van droefheid en hoop. Wij begrijpen niet waarom de verkiezingen, toegezegd door de mogendheden op de conferentie van Jalta, uitgesteld moesten worden. Wij begrijpen evenmin waarom het nodig is, dat het Poolse volk voortdurend onder toezicht staat van de geheime politie, noch waarom het zo moeilijk is voor de volken van West-Europa Polen te bezoeken en voor het Poolse volk met ons in contact te komen. Wij begrijpen evenmin waarom zoveel Polen in concentratiekampen zuchten.

Als wij spreken over bevrijding, spreekt tot ons het werk, door de Geallieerde legers in Frankrijk, België en Nederland verricht. De bevolking van deze landen is door de bevrijders in volkomen vrijheid achtergelaten. Zij zijn vrij om te spreken, vrij om zich te bewegen, zij koesteren geen vrees voor arrestatie en zij zijn vrij om hun eigen regering te kiezen. Zij zijn ten slotte ook vrij om God te dienen, in overeenstemming met hun eigen opvatting en geweten. Het is deze vrijheid, waarvoor de strijders van het moedige Polen en de soldaten van Engeland vochten, leden en stierven.

De kardinaal besloot als volgt: „Polen zal overwinnen en Polen zal weer zichzelf zijn. Mijn grote voorganger, kardinaal Hinsley, verklaarde eens, dat het herstel van Polen de toetssteen zou zijn voor de eer van Groot Britannië. Polen betekent voor ons echter meer: een volledig souverein herstel van dit land vormt de toetssteen voor de ernst der beloften en garanties tijdens de oorlog aan Polen gedaan, zelfs in Jalta".

CANADEES MATERIAAL VOOR NEDERLAND.

Enkele dagen geleden werd in Amsterdam een overeenkomst getekend tussen de Canadese en Nederlandse autoriteiten, volgens welke alle legermateriaal van de Canadezen, inbegrepen hospitalen, vrachtauto's en wapenen onmiddellijk aan Nederland worden overgemaakt. Canada zal vier millioen dollar contant ontvangen terwijl de resterende 29 millioen zal worden verrekend tegen de Nederlandse nota voor diensten welke Nederland aan Canada heeft bewezen sedert de eerste Canadese soldaat voet in het land zette in November 1944. Luitenant Kolonel George Weir van Calgary, Alberta, tekende de overeenkomst voor Canada. Dr. Piet Lieftinck, Minister van Financiën, tekende voor Nederland.

DE REGERINGSPOLITIEK BIJ DE PRIJSCONTROLE.

Professor G. Brouwers, de Nederlandse directeur-generaal van de Prijscontrole Commissie, verklaarde op een bijeenkomst van de Nederlandse Kamer van Koophandel, dat de regeringsprijscontrole voor sommige artikelen nog voor een lange tijd in Nederland nodig zal zijn.

De prijs-controle op luxe-artikelen zal het eerste opgeheven worden, maar de prijzen van de artikelen, die noodzakelijk zijn in het dagelijks leven zullen zo lang mogelijk onder controle blijven, zo nodig door steun van de regering.

De regerings-politiek heeft tot doel het voorkomen van het stijgen der Nederlandse productiekosten boven die van de omliggende Westeuropese landen, vooral Engeland (Aneta).

BROEDER TIMMERS ALS KOMEET.

Zes geestelijken, bekend als de „Zes wijzen van Castel Gandolfo" die onder leiding van een Nederlandsen priester staan, observeren een nieuwe komeet die het eerst door het Observatorium van het Vaticaan op 1 Februari gezien werd. Deze geestelijken, die hun observatorium te Castel Gandolfo hebben, zijn allen Jezuïeten. Aan hun hoofd staat Pater Johan Stein S. J. De nieuwe komeet is genoemd naar een Nederlandsen broeder, die haar het eerste waarnam en draagt de naam „Timmers". (Aneta)

LINDT VEROORDEELD.

Hendrik Lindt, Hoofdredacteur van de door de Duitsers gecontroleerde arbeiderspers gedurende de bezetting, is Woensdag van zijn burgerrechten beroofd en hem is verboden zich verder met enige journalistieke bedrijvigheid bezig te houden.

Daar de biezondere rechtbank waarvoor hij verscheen, slechts gevangenisstraffen tot tien jaar kan geven en dit een te geringe straf werd geacht, zal Lindt nu voor een andere rechtbank verschijnen onder beschuldiging lid te zijn geweest van de N.S.B.-stoottroepen (Aneta).

TOEGEJUICHT AANBOD.

Een regerings zegsman verklaarde Woensdag in het Lagerhuis dat Engeland het aanbod van Nederland om deel te nemen aan de bezetting van Duitsland toejuichte, en dat nu de practische aspecten onderzocht zullen worden. (Aneta)

het nieuws van vandaag

Het volk van Frankrijk heeft zich uitgesproken over de richting die de politiek van het land moet nemen. Het heeft de meerderheid van de zetels in de Constituante gegeven aan de M.R.P., een partij, die met haar program vrijwel in het midden ligt. Communisten en Socialisten gingen daarentegen in sterkte achteruit. Vooral de Socialisten verloren vele zetels en kwamen op de derde plaats op de ranglijst der partijen. De keuze van het Franse volk is dus duidelijk. Men wil liever samengaan met de Westelijke democratieën dan met de Sovjet-Unie. Men wil liever een Christelijke levenswijze dan een materialistische staat. De stemmen, die een communistische overwinning voorspeld hadden zwijgen thans. Binnen een maand tijds hebben de Communisten twee gevoelde tegenslagen gehad: eerst werd het ontwerp-grondwet dat zij voorstonden verworpen en vervolgens werden hun 14 zetels minder gegeven in de nieuwe Constituante. Men kan dus verwachten, dat de nieuwe grondwet welke over enkele maanden aan het Franse volk zal worden voorgelegd, een meer democratische zal zijn.

De M.R.P. staat sterk hoewel zij niet de absolute meerderheid heeft. De kans bestaat dan ook, dat de nieuwe voorlopige President uit haar gelederen zal voortkomen. Van sommige zijden werd de naam van De Gaulle genoemd, doch het lijkt ons niet waarschijnlijk dat de leiding van de partij den Generaal thans terug zal halen. Eerder zal men George Bidault voorstellen, die tot nu toe de buitenlandse politiek van het land heeft geleid.

Hoe de uitslag van het plebisciet en de verkiezingen in Italië is weten wij nog niet gemeld. Monarchisten zowel als republikeinen voorspellen een overwinning met een behoorlijke meerderheid. Ontegenzeggelijk zijn Umberto's kansen gestegen door zijn belofte om over vier jaren weer een plebisciet te doen houden indien men hem zou handhaven. Niet vóór 7 Juni zullen de officiële uitslagen bekend zijn, doch de niet-officiële resultaten verwacht men nog in de loop van vandaag. De Minister van Binnenlandse Zaken maakte bekend, dat er niet veel incidenten zijn geweest. Alles gaat vlot en de verkiezingen hebben zelfs een gunstige invloed daar minder gewone misdaden hebben plaats gevonden.

SURINAAMSE AFVAARDIGING KOMT VANDAAG.

Vanmiddag wordt de Surinaamse ploeg, die de Curaçaose Statenleden naar 's-Gravenhage zal vergezellen, in Curaçao verwacht. De Surinaamse afvaardiging bestaat uit den Statenvoorzitter Frederik H. Lim A Po, practizijn, Mr. A. C. J. M. Alberga, rechter; Arnold Smit, ambtenaar; Rambaran Mishre, een Brits-Indiër en Dr. Ho A Sjoe, arts.

Zoals men weet hadden 60.000 Mohammedanen telegrafisch aan Hare Majesteit gevraagd de missie uit te stellen, waarna een andere groep weer seinde de zaak toch door te laten gaan.

Daar er geen politieke partijen zijn in Suriname zijn de politieke richtingen van de Surinaamse leden moeilijk of niet aan te geven.

Naar verluidt zouden de beide ploegen volgende week Maandag van hier vertrekken.

DE ZITPLAATSEN IN . . HET RIFSTADION

Men beklaagde zich bij ons erover, dat het bij de voetbalwedstrijden wel eens voorkomt dat men geen plaats kan vinden op de overdekte tribune — de plaatsen van 4 G dus — hoewel men in het bezit is van een kaartje.

Zo deelde iemand ons mede, dat hij en een honderdtal bezitters van kaartjes voor de overdekte tribune verwezen werden naar de onoverdekte tribune, omdat er geen plaats meer was. Dit is natuurlijk geen gezonde toestand. Er moeten zoveel kaarten worden verkocht als er plaatsen zijn. Mogelijk zou men ook de ruimte op de tribune voor de zitplaatsen van 4 G kunnen uitbreiden, aangezien gebleken is dat er niet zoveel animo bestaat voor de plaatsen van 6 G.

TEKORT AAN VERANTWOORDELIJKHEIDSGEVOEL.

De Republikeinse courant Kedaulatan Rakjat, die uitgegeven wordt te Fort de Kock, verklaarde dat een van de hoofdredenen voor de moeilijkheden van de Indonesische gemeenschap het tekort is aan leiders met verantwoordelijkheidsgevoel en de bekwaamheid om de problemen, die uit de tegenwoordige politieke en economische chaos ontstaan, het hoofd te bieden.

In een hoofdartikel, dat volgens bevoegde waarnemers de mening van de intellectueien van de Indonesiërs nauwkeurig weerspiegelt, gaf de redacteur commentaar op de onlusten in de Tapanoeli provincie in Zuid-Oost Sumatra, en de huidige aanhouding van een groot aantal ambtenaren en leiders. „Wij leven in een tijdperk van tekortkomingen" zeide hij, „er zijn weinig capabele en zelfs moedige mensen in regeringskringen, of zelfs daar buiten. Maar het gevangennemen van ambtenaren en leiders is niet de oplossing. De oplossing ligt in het vormen van een front voor gemeenschappelijke inspanningen, waar dag en nacht gewerkt moet worden."

De Padangse courant, de „Padang Bode", die in de Nederlandse taal verschijnt, noemde deze verklaring „een hartekreet van een Indonesischen journalist", en verklaarde dat het een duidelijke omschrijving was van het belangrijkste probleem van Indonesië, maar stelde de vraag of de Indonesiër „nu zij de facto meesters waren in hun eigen huis, wisten hoe zij dat huishouden moesten beheersen."

De „Padang Bode" herinnerde dat het enige tijd geleden een artikel gepubliceerd had, geschreven door een vooraanstaanden Nederlandsen Hoogleraar, die concludeerde dat het een onweerlegbaar feit was dat er te weinig ontwikkelde Indonesiërs zijn, die de bekwaamheid hebben om de verantwoordelijkheid van het leiden van een onafhankelijk Indonesië op hun schouders te nemen."

De courant stelde toen de vraag of de „republiek" zich in een democratische staat zou kunnen ontwikkelen. „De republiek", stelde de courant vast, „staat voor het gevaar van een dictatuur van zogenaamde intellectuelen, of mensen die zich voordoen als intellectuelen, en het gevaar van een gemeenschap met verschillende groepen van inwoners, die van hun democratische rechten ontzet worden......"

Het is geen geheim, dat vele redelijk denkende Indonesiërs zeer teleurgesteld zijn over de in het oog springende machteloosheid van de republiek om theoretische vrijheid in een werkelijke om te zetten. Velen van hen zien nu ook in dat het verwezenlijken van de wens „Vrijheid voor iedereen en alles" onmogelijk is gebleken (Aneta).

VOORTDUREND BETER.

Volgens een overzicht in het blad „De Dag" worden de economische condities in de Grote Oost en in Nederlands Borneo voortdurend beter (Aneta).

HET ENGELSE COMMUNIQUÉ.

Het Engelse communiqué meldde dat twee Nederlandse soldaten gewond zijn gedurende een patrouille-botsing met extremisten in de omgeving van Bandoeng.

Een sterke Engelse patrouille is beschoten met machine-geweren door ongeveer 40 ge-uniformeerde nationalisten. De Indonesiërs zijn door de artillerie verdreven, geen Engelse soldaten werden echter gewond (Aneta).

ALGEMEEN HANDELSBLAD STELT VRAGEN.

Het Algemeen Handelsblad, dat een neutrale politiek volgt, drong in een hoofdartikel aan op het bereiken van een overeenkomst te Washington en te Londen ten opzichte van een politiek in Nederlands Indië" die werkelijke vrijheid ten gevolge zou hebben."

In een commentaar op de radiorede van Dr. H. J. van Mook, schreef de courant dat het de beslissing van de regering om „de klassen van de bevolking die hun mening vrij kunnen uitspreken" te raadplegen zeer toejuichte.

Zulk een consultatie verklaarde het blad, is „onmogelijk in Sumatra en twijfelachtig in Java, waar men niet kan zeggen dat de Republiek de mening van de inlanders vertegenwoordigt, of dat de inwoners van de gebieden die door de republiek beheerst worden, zich vrij kunnen uiten." Het hoofdartikel ging voort met de situatie in de onder Indonesische toezicht staande gebieden te stellen tegenover de gebieden onder Nederlands toezicht, waar de bevolking beschermd tegen de terreur nu rustig werkt en zelfs een nieuwe Indonesische partij zich in vrijheid ontwikkelt: een ontwikkeling die onmogelijk is in het gebied door de Republikeinen beheerst, waar degenen die vrij denken geterroriseerd worden."

„Moeten die groepen nu onderworpen worden aan de republiek?" vraagt het blad. „Kan de regering de verantwoordelijkheid voor zo'n stap aanvaarden? Zijn dit geen sterke argumenten voor het bereiken van een overeenkomst te Londen en Washington over een politiek tegenover Nederlands-Indië die werkelijke vrijheid ten gevolge zou hebben?"

HAD DE ZWARTE BUFFEL ONDER ZICH.

De Indonesische regering heeft maatregelen getroffen tegen de extremistische groepering, die te Soerakarta uit handen van het gezag was gegroeid. De leider Dr. Moewardi is volgens ooggetuigen gearresteerd. Hij had een organisatie, de Zwarte Buffel onder zich staan. Hij was het die de Soesoehoenan van Soerakarta tot aftreden dwong op 4 Mei en hem onder autoriteit van de republiek bracht. (Aneta)

De Tweede Kamerverkiezingen

Wat Nederlandse bladen ervan zeggen.

door

F. Jos de Fraiture.

Nijmegen

Wij laten hier een overzicht volgen van wat enkele leidende Nederlandse bladen van verschillende richtingen over de Tweede Kamer-verkiezingen hebben geschreven.

De Maasbode (R.K.) legt de nadruk op de grote verantwoordelijkheid van de Katholieke Volkspartij, nu zij als de sterkste uit de bus kwam. Het blad schrijft: „Overal hebben wij ons kunnen handhaven, al is het soms in de grote steden op het nippertje. Maar het katholieke Zuiden heeft de triomf gebracht, een zege, welke boven veler verwachtingen is gegaan. De grootste partij, die al zijn er natuurlijk stemmen naar andere groepen gegaan, haar eenheid schitterend heeft gehandhaafd, heeft daardoor, naast de eer, ook de grootste verantwoordelijkheid op zich genomen. Wij zullen haar weten te dragen."

De Tijd (R.K.) neemt in zijn beschouwing de toekomstige regeringsformatie onder de loupe en schrijft dan verder o.a.: „Voor de Partij van de Arbeid is deze verkiezing een duidelijke nederlaag.

Dat zij zo duidelijk is, kan mede worden toegeschreven aan de Partij van de Arbeid zelve, die niet zelden een zeer veel hoger zeteltal openlijk als haar oogmerk en haar verwachting heeft genoemd. Dit resultaat is zonder twijfel ook een nederlaag voor de regering. Indien deze uitslag al geen wantrouwen in het cabinet Schermerhorn uitdrukt, hij drukt onmiskenbaar gebrek aan vertrouwen uit. Dat zal bij het straks nieuw te vormen cabinet zijn consequenties moeten hebben. De Katholieke Volkspartij kan niet van een éclatant succes spreken. Daarvoor is de omzetting van onze kiezersaanwas in zeteltoeneming te onvolledig. Maar dat neemt niet weg, dat ondanks de moeilijke tijdsomstandigheden en ondanks de politieke verwarring, welke zich ook in onze gelederen, terdege heeft laten gelden, het katholieke bolwerk opnieuw onwrikbaar is gebleken."

Het anti-revolutionnaire blad **Trouw** is van mening, dat deze verkiezingen de onveranderlijke kracht der Nederlandse Christelijke partijen hebben bewezen. Wat de toekomst betreft schrijft het blad: „Als de toekomstige regering moet zetelen in de stoel van een Rooms-rode coalitie, dan heeft ons volk daar blijkens deze stembusuitslag de rode posten van doorgezaagd. En dan wordt het hele geval een wankel zaakje."

Het Vrije Volk (Pv.d.A.) betreurt, zoals voor de hand ligt, het ongunstige resultaat ten aanzien van de Partij van de Arbeid. Dat deze partij niet de sterkste geworden is vervult het blad met zorg, want, zo meent het blad, nu dreigt er gevaar voor de vooruitstrevende politiek en voor de verhouding tussen Nederland en Indonesië. Met zorg vervult het blad ook de winst der communisten, die een „crisiswinst" genoemd wordt, maar die toch op het ogenblik de politieke moeilijkheden vergroot. Het blad ziet echter ook naar de gunstige resultaten en schrijft daarover het volgende: „Zien wij naar de gunstige resultaten van de verkiezingsuitslag, dan treft het ons, dat de eenheid van de nog zeer jonge Partij van de Arbeid zich in vele streken van het land duidelijk heeft gedemonstreerd.

Ondanks de zeer zware druk, die op de katholieke kiezers is geoefend, heeft de Partij van de Arbeid vooral in het katholieke Zuiden vaste voet gekregen. Maastricht, Roermond, Eindhoven, Helmond en verscheidene andere grotere en kleinere gemeenten hebben heel wat socialistische stemmen opgeleverd, terwijl de katholieke percentages terug liepen. In de streken met streng protestants christelijke inslag, zoals Overijssel, Zuid-Holland, Zeeland, zien we een flinke winst ten koste van de christelijke partijen."

Het **Parool** (P.v.d.A.) laat zijn stemming over de uitslag blijken uit de opschriften boven zijn beschouwing „Een teleurstellende verkiezing" en „Zorgen op til." Neen", zo schrijft het blad, reden tot juichen heeft niemand. Wij gaan, ook politiek gedacht, moeilijke tijden tegemoet. Maar wij zijn ervan overtuigd, dat in die jaren het Nederlandse volk vooral dan een nuttige politieke leerschool zal doorlopen indien bij de komende onderhandelingen over de vorming der regering de Partij van de Arbeid een krachtig beleid voert, daarbij de oppositie verkiezend boven een schipperspolitiek, die haar mede verantwoordelijk zou maken voor veel waarvoor zij geen verantwoordelijk mag aanvaarden.

De Nationale Rotterdamse Courant (Partij van de Vrijheid) is verrast en door het aantal zetels der Partij van de Arbeid, dat ver beneden veler taxatie bleef en door de grote winst, die de communisten, vooral in de grote steden, maakten. Niet verrast is het blad door de winst der Katholieke Volkspartij. Deze winst was te verwachten, daar de toeneming van het kiezerscorps in de katholieke streken relatief het sterkste was. Over de „doorbraak" schrijft het blad: „Wat is er waar gebleven van de bij de stichting van de Partij van de Arbeid met zoveel ophef aangekondigde doorbraak der oude politieke verhoudingen?

Noch de katholieken, noch de christelijk - historischen blijken ook maar enig verlies aan de nieuwe partij te hebben geleren."

Het **Algemene Handelsblad** (Partij van de Vrijheid) vraagt zich af of de winst der communisten een reactie is op de verdunning van het S.D.A.P.-socialisme in het aangelegende mengsel der Partij van de Arbeid en of hierin de invloed valt te onderkennen van het machtige oorlogswerk van Sovjet-Rusland. Het blad acht het niet zeker. Wel zeker acht het blad het feit, dat, de radicale „de oude en de nieuwe socialismen" de meerderheid van het Nederlandse volk niet hebben kunnen overtuigen of veroveren. Het blad acht het niet eenvoudig om uit dit verkiezingsbeeld positieve conclusies te trekken omtrent de koers die het volk gestuurd wil zien en meent dat moet worden afgewacht of samenwerking Rooms Katholieke Volkspartij van de Arbeid verwezenlijkt kan worden. Of er voldoende grondslagen aanwezig zijn voor een waarlijk nationale regering zal de toekomst leren. „Maar winst voor allen", zo besluit het blad, „is dat Nederland weer beschikt over een wettige en mondige volksvertegenwoordiging."

Dat tenslotte **De Waarheid**, het communistische dagblad, in zijn nopjes is over de „trotse stemcijfers" valt te begrijpen. Het blad juicht vooral over de winst in 's lands hoofdstad. Nog een kleine ruk, zo schrijft het, en in de hoofdstad leiden de communisten als de sterkste partij. Het blad ziet in de uitslag vooral een veroordeling van het Cabinet en natuurlijk van de Partij van de Arbeid. Het schrijft o.a.: „Een duidelijke linkse meerderheid heeft de uitslag niet opgeleverd. Integendeel, de Partij van de Arbeid is aanmerkelijk beneden de maat gebleven.

De kiezers hebben hun oordeel gegeven over de kwakkelpolitiek van Schermerhorn, die wel woorden van vooruitgang sprak, maar voor de reactie boog. De „grote doorbraak" is een mislukking geworden.

De politiek van dit Cabinet is veroordeeld. Het kan niet terugkeren. Maar veroordeeld is ook de meer dan schandalige anti-communistische ophitsing, die door de Partij van de Arbeid is bedreven.

CURAÇAO

DE STATEN VAN CURAÇAO VERGADEREN.

Zaterdagavond kwamen de Staten van Curaçao weder bijeen onder leiding van ondervoorzitter William R. Plantz ter verdere behandeling van de Curaçaose Begroting 1947.

Afwezig waren de volgende Statenleden: Mr. M. F. da Costa Gomez, Mr. A. W. J. M. Desertine, F. J. Q. Kwartsz, E. Cohen Henriquez en V. E. Henriquez.

De Bestuursgemachtigde C. Süthoff hield nog enige algemene beschouwingen en sprak er zijn teleurstelling over uit, dat de Statenleden zo weinig critiek deden horen op het bestuursbeleid. Het argument hiervoor zou dan zijn, dat dit eigenlijk niet nodig is, omdat er geen nieuwe constitutie is. Dit vond de Heer Süthoff onzin.

Wat het lid Da Costa Gomez hierover zeide, is alleen maar een verontschuldiging om de bestudering van deze begroting van zich af te schuiven.

Wat men ook van den Gouverneur zeggen mag dit staat vast, dat hij dag en nacht werkt voor het heil van Curaçao. Dat er in de begroting geen economische lijn zou zitten is onwaar. Er wordt veel gewerkt aan de economie. Wat wordt er niet gedaan voor de haven, het luchtverkeer enz.

Over de uitlating van Dr. P. H. Maal wil de Heer C. Süthoff niet veel zeggen, maar hij wil alleen verklaren, dat hij den heer Maal als politicus niet au sérieux neemt. In de tijd van de Franse revolutie zou door deze uitlating den Heer Maal het hoofd gekost hebben.

Statenlid P. H. Maal zegt, dat hij niet gezegd heeft de hulp van een vreemde mogendheid in te roepen, doch dat hij heeft willen waarschuwen. Het kan zo niet doorgaan. Dat de Bestuursgemachtigde hem niet au sérieux neemt interesseert hem niet. Dat is zaak van den Bestuursgemachtigde. Wat mij aangaat, is mijn land. Ik strijd voor mijn land met de wapenen, die ik nodig heb ter voorkoming van bloedvergieten. Ik waarschuw daarvoor. Dan wil Dr. Maal er op wijzen, dat hij 't bestuursapparaat te topzwaar gevonden heeft. Hij bedoelt daarmede niet iets te zeggen van de ambtenaren, doch het systeem is niet juist. Hij vindt een reorganisatie dringend nodig.

Statenlid Maal heeft ook niets gezegd tegen de werkzaamheid van den huidigen Gouverneur, maar wel tegen zijn capaciteit. Hij vindt het jammer, dat de Gouverneur zijn ijver niet op de juiste wijze gebruikt.

Hierop antwoordt Bestuursgemachtigde Süthoff, dat als men de feiten niet kent, men moeilijk conclusies kan trekken. Na deze algemene beschouwing kwamen de artikelen aan de beurt, waarbij niet veel bijzonders ter sprake kwam.

Bij de post voor het salaris van den Gouvernements-Secretaris stelde Dr. Maal voor dit salaris met een gulden te verminderen om afkeuring te doen blijken met diens beleid.

Statenlid L. D. Gerharts protesteert hiertegen. Hij vindt den Gouvernements-Secretaris een eerlijk en hard werker. Vele andere ambtenaren zijn jaloers op hem voor dit baantje, doch men vergeet, dat een landskind deze baan geweigerd heeft, omdat hij de verantwoordelijkheid niet wenste te dragen.

Bestuursgemachtigde Süthoff vindt het voorstel van Dr. Maal helemaal niet origineel. Het is afgekeken van Suriname. Als bovendien dit voorstel niet wordt toegelicht, vindt hij het onzin. Het resultaat is, dat Dr. Maal zijn amendement intrekt.

Vervolgens vraagt Statenlid E. Jonckheer hoofdelijke stemming voor de Gouvernementspersdienst. Er ontstaat hierover een hele discussie over het nut en het doel van deze dienst. Ook de Heren P. H. Maal en R. J. Wix mengen zich in het debat. Het eindigt hiermede, dat de Staten ƒ 4000.— toestaan. Tegen stemden de Heren E. A. Römer en E. Jonckheer.

De post: Vrijwillige bijdrage in de kosten van de heropbouw in Nederland ƒ 2.240.0000.— wordt door Dr. P. H. Maal in stemming gebracht. Dr. Maal is er voor, dat eerst Curaçao zelf opgebouwd wordt. Er is hier nog zo heel veel te doen. Ook de Heer J. H. A. Eman is tegen deze gave. Ten tijde van oorlog was hij voor deze hulp, maar nu is het niet meer nodig.

De post komt in stemming en wordt verworpen. Voor stemden slechts de Heren J. R. Arends, C. Jonckheer en W. R. Plantz. De Heer E. Jonckheer komt nog op voor de stichting van een huis voor jeugdige criminelen. Het Bestuur zegt hiermede reeds bezig te zijn. Waarschijnlijk zal dit tehuis worden toevertrouwd aan een congregatie van Broeders, die zich speciaal hierop toeleggen. De Heer E. Jonckheer vindt het niet juist de verantwoordelijkheid voor deze jonge mensen op andere mensen af te schuiven. Hij verzoekt ook de opvoeding dezer jeugdige mensen niet toe te vertrouwen aan een congregatie, maar aan neutrale opvoeders.

De Heer Süthoff die ook de Broeders van Brakkeput als opvoeders ten zeerste prees, betwijfelt of er wel neutrale opvoeders te vinden zijn voor deze taak. Die congregatie maakt speciale studie van deze opvoedingstaak, waarvoor zeer veel vereist wordt. Het voorstel van den Heer Gerharts om dit tehuis op Bonaire te stichten, zal hij aan het Bestuur doorgeven.

Bij de post over de politie zegt Bestuursgemachtigde C. Süthoff, dat er 81 politiemannen uit Nederland zullen komen. Op een vraag van den Heer E. Jonckheer antwoordt de Bestuursgemachtigde, dat er in dit Gebiedsdeel niet veel animo bestaat voor het vak van politie. De bezoldiging en de bevordering van de inheemse politie en van de politie uit Nederland is dezelfde. De Heer Süthoff hoopt, dat de Heren hem zullen vertrouwen als hij zulks verklaart. Het Bestuur moet niet altijd zo gewantrouwd worden.

De Heer E. Jonckheer zegt, dat hij niet twijfelt aan de woorden van het Bestuur en de Heer P. H. Maal zegt dat hij niet twijfelt aan de eerlijkheid van dezen Bestuursgemachtigde, maar dat is niet bij het hele Bestuur het geval.

Statenlid J. H. A. Eman verklaart tot slot, dat Aruba politie uit Nederland wil. Dit doet niets af aan zijn beginsel, dat het landskind voorgaat. Vele factoren echter van verschillende aard zijn oorzaak, dat Aruba absoluut politie uit Nederland wil.

BEËDIGING VAN OFFICIEREN.

Zaterdagmorgen om 12.30 had in het militaire kamp Suffisant de beëdiging plaats van de officieren Paulus Joseph van Gijn en Gerard Henri Raven beide tweede luitenant van de Schutterij — Infanterie. Toen de AMC Kapitein Luitenant ter Zee H. J. Suermondt ter plaatse aankwam stonden de tweede en de derde compagnie en de verplegers-compagnie in open carré, onder commando van den bataljons commandant eerste luitenant J. J. **Beaujon**.

Overste Suermondt werd verwelkomd door den commandant infanterie Majoor Boutmy en den commandant van het kamp Kapitein van Noord. Behalve de familie leden en bekenden van de beide nieuwe officieren merkten wij o.m. op de commandant van de Johan Maurits van Nassau J.H.P. van Rosevelt en de Personeel Luitenant ter Zee H. Corsten, verder vele officieren en een deputatie van de Curaçaose schooljeugd.

Na de verwelkoming nam de AMC vergezeld door den bevelhebber van de Noordamerikaanse troepen op Curaçao Kolonel Evans de troepen in overschouw.

Vervolgens werd overgegaan tot het afleggen van de eed onder het spelen van het Wilhelmus. In een korte toespraak wees Overste Suermondt op de bizondere betekenis van deze plechtigheid en drukte er o.m. zijn voldoening over uit deze beide jonge officieren waarvan een behorende tot een oud Curaçaos geslacht en de andere zeer jong naar Curaçao gekomen hier zijn gehele opleiding genoten heeft.

Na de beëdiging had een uitstekend défilé plaats en na afloop begaven de officieren en genodigden zich naar de officiers-mess waar een koele dronk geschonken werd.

VERKEERSONGELUKKEN.

Vond een aanrijding plaats op de Rodeweg tussen een A.B.C.-bus en een stilstaande personenauto, waarbij de personenauto ernstig werd beschadigd aan de rechtervoorzijde en de bus licht werd beschadigd aan de rechterzijde ter hoogte van het portier. Oorzaak: Slippen tengevolge van de gladheid van de weg.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Schottegatweg ter hoogte van pompstation Groot Kwartier tussen een A.B.C.-bus en een pick-up, waarbij beide licht werden beschadigd. Oorzaak: De bestuurder van de pick-up remde te laat voor de voor hem stilstaande bus.

Botste bij het achteruit rijden een vrachtauto met de achterzijde tegen een muur, die zich bevindt voor het perceel op het Johan van Walbeeckplein, waardoor de muur en twee pilaren omvielen.

Vond een lichte aanrijding plaats nabij de verkeerspost Punda tussen een huurauto en een autobus, waarbij beide licht werden beschadigd. Oorzaak: De bestuurder van de autobus (rijdende op de Handelskade) lette niet goed op het stopteken gegeven door den verkeersagent, met het gevolg, dat hij de uit de Bredestraat (P.) komende huurauto aanreed.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Berg Altena tussen een personenauto en een bestelauto, waarbij de personenauto werd beschadigd. Oorzaak: De personenauto stond stil op de weg. De voorbijrijdende bestuurder van de bestelauto schatte de afstand tijdens het passeren verkeerd en reed met de rechterzijde tegen de linkerzijde van de personenauto aan.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Rodeweg ter hoogte van Martijn tussen een personenauto en een motorrijwiel, waarbij de auto een lichte deuk in het linkerachterspatscherm bekwam en den motorrijder een opgezet rechterbeen. Oorzaak: De motorrijder zag te laat dat de voor hem rijdende personenauto stopte.

Vond een aanrijding plaats in de Bredestraat (O.) ter hoogte van de Elleboogstraat tussen een A.B.C.-bus en een dumptruck, waarbij de bus licht werd beschadigd. Oorzaak: De dumptruck reed achteruit de Elleboogstraat uit en reed daarbij tegen de juist passerende bus aan.

Vond een aanrijding plaats op de weg naar Suffisant tussen een personenauto, een wielrijder en een autobus, waarbij de bus en het rijwiel lichte schade opliepen en de wielrijder licht werd gewond. Oorzaak: De personenauto en de wielrijder reden beiden in dezelfde richting. De bestuurder van de personenauto, die licht onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerde, werd verblind door de aankomende autobus. Hij remde, maar schoof van de weg af door zijn ondeugdelijke remmen en reed den wielrijder aan.

COMMISSIE INZAKE AUTOBUSDIENSTEN.

De Gouverneur heeft goedgevonden:

1) Voor het eiland Curaçao te benoemen in de Commissie inzake autobusdiensten als bedoeld in artikel 1 der „Landsverordening inzake autobusdiensten 1946" tot leden de heren: Commandant der Militaire Politietroepen, tevens Voorzitter; W. R. Plantz, tevens Onder-Voorzitter; J. Gorsira en J. S. W. van der Meer Botterweg.

Tot plaatsvervangende leden de heren: Kapitein F. M. ... en Inspecteur van Politie ... Gorsira.

2) Voor het eiland Aruba te benoemen in de Commissie inzake autobusdiensten als bedoeld in artikel 1 der „Landsverordening 1946" tot leden de heren ... M. Smulders, tevens Voorzitter; Victor E. Henriquez, tevens Onder-Voorzitter; A. C. ... de Hoop en S. N. Ecury.

Tot plaatsvervangende leden de heren: Th. A. J. van ... J. R. Arends, arts.

3) eT bepalen, dat de inschikking in de Curaçaosche Courant zal worden bekend gemaakt van 1 Juni 1946.

[Ook de landsverordening treedt in werking op 1 Juni.]

Henkes doet de Hemel open.

de kapel van het St. Elisa-hospitaal heeft Dolf Henkes mel voor ons open gedaan. hemel althans.

or het kleine schip, dat met ffen wit wel aan een tijde-euwigheid herinnert, schou-wij in het visioen, zoals deze ne Johannes het zag. Van erste aanblik af, is het dui-, dat wij hier staan voor een ping, die om duizend rede-zijn gelijke op Curaçao niet

er bloeit een visioen van en open, zo zacht, zo deli-, zo rijk geschakeerd en in een volmaakt evenwicht uit-lanceerd, dat het werkelijk tegen zou staan, wanneer het els visioen ons voor de hele wigheid de zelfde tinten bood. a dan deze Drievuldigheid zijn engelen en heiligen om-d. Daar zijn zeker vormen in grote geheel, die geen echo in wakker roepen. Die niet de king hebben, welke ik begrijp oeld te zijn. Doch daarnaast: veel détails, waarmee wij ons omen kunnen verenigen, die bekoren door de kinderlijke voud van hun vorm, omdat st in die eenvoud de candeur de vergeestelijking van hun zen aan ons geopenbaard rdt. Welk een gestadig hunke-n in deze strevende verschijnin-n, welk een hemelse aandrift, aan zich zelf te ontstijgen en te gaan in het Allerheiligste. t de bedwelmende bron van n zaligheid is.

Wél wordt bij de aanblik van it visioen het beste in ons ge-oed gewekt, een verlangen in ziel om zich met deze onaard-creaturen te verenigen, in ver-kking met hen op te varen en vreugde te smaken, die hun evende lichamen doet trillen s een snaar.

Doch naar het mij duidelijk erd, als ik mijn oor bij deze en ene te luisteren legde, bezorgt dit visioen niet ieder een even groot gevoel van zaligheid. Daar zijn er, die bij deze blik in de hemel ontstellen en zeggen: Ik wist wel, dat Onze Lieve Heer rare kostgangers had, maar dat die onvolmaaktheid hun zelfs in de hemel bijblijft, vermindert mijn interesse in het hiernamaals bedenkelijk.

Wij schrijven deze volkse reactie met des te groter openhartigheid neer, wijl wij weten, dat Dolf Henkes, de man van het volk, voor het volk heeft willen schilderen. Een communicatie tussen den schilder en het volk, daar wilde hij de muur volgens zijn eigen woorden voor gebruiken. Dit doel voorop gesteld en aan het resultaat getoetst, is het niet moeilijk uit te maken, dat zijn schildering slechts in beperkte mate geslaagd mag heten. Zij is geen kunst voor het volk.

En het loont de moeite, de oorzaken bloot te leggen, die hier mogelijker wijze aan schuldig staan.

Het is een merkwaardige zwerftocht, die, welke de schilderkunst van de laatste vijftig, zestig jaar gemaakt heeft. Het academisme verfoeiend, dat de realiteit even technisch volmaakt als geestloos reproduceerde, heeft men het kind met het badwater weggegooid, en werd het realisme tot een irrelevante, dus te verwaarlozen en zelfs te verachten factor in de aesthetiek verklaard.

De eerste profeten van dit nieuwe evangelie waren consequent en hooghartig genoeg, om het onvermijdelijk resultaat van deze amputatie te aanvaarden. Kunst — oordeelden zij — deze allerindividueelste expressie van iemand, die door aanleg en ontwikkeling tot de élite behoort, kan alleen door de élite genoten worden, door een kring, die zich veelbetekenend genoeg steeds meer verengde, zodat haar omvang tenslotte in vele gevallen gemeten kon worden met het aantal vereerders, dat zich in het atelier om den schilder pleegde te vezamelen.

Dat een dergelijke ontwikkeling zo brutaal tegen de sociale natuur der beeldende kunsten indruiste, dat zij haar eigen onhoudbaarheid in feite bewees, zal wel niemand verwonderen. Wat wel verwondert, is, dat men de evidente fout in de conclusie nimmer tot een fout in de praemisse heeft herleid.

Wel begon de schilder zich weer van zijn sociale betekenis bewust te worden. Wel begon hij zich weer voor het volk te interesseren en ontwaakte in hem het verlangen tot het volk te spreken in zijn werk. Maar te weinig was hij er zich van bewust, dat een dergelijke verandering van mentaliteit ook een verandering eiste van theorie. Terwijl hij krampachtig vasthield aan de wereldvreemde voorstelligswijze van zijn voorgangers meende hij, dat zijn verlangen voldoende was, om hem tot een volkse schilder te maken, vergetende, dat hij daartoe zou moeten voldoen aan zekere onmisbare voorwaarden, waarvan naar mijn vaste overtuiging één is, dat hij aan het realisme weer een ruime plaats toekent in zijn werk, te ruimer naarmate zijn kunst meer volks wil zijn.

Een grote getrouwheid aan de natuur is noodzakelijk, wil het volk de aesthetische waarde van een werk kunnen appreciëren, omdat het de modificatie van de natuurlijke vormen, welke het voorgestelde tot een kunstwerk maakt, alleen dan kan waarderen, wanneer in de wijzigingen een nauw contact met de natuurvormen onderhouden wordt Het volk heeft nu eenmaal de onmiddellijke nabijheid van de realiteit nodig, om de schone zin van de wijziging er van te kunnen begrijpen en genieten. Het kan niet vergelijken, als het de twee termen van de vergelijking niet met één blik kan omvatten. Daarom moeten beiden in hetzelfde kunstwerk aanwezig zijn.

Wanneer men de wijzigingen echter te geïscleerd of exclusief weergeeft, of chargeert ten koste van de realiteit, zij het dat men daardoor des te drastischer uitdrukking wenst te geven aan verwondering, of verrukking, of razernij, of de kracht van een figuur, maar men wijkt zodoende al te zeer af van de vormen, gelijk die in realitate gegeven zijn, dan zal het volk, zelfs wanneer het bedoelde op zeer plastische wijze tot uitdrukking gekomen is, niet in staat zijn deze winst te waarderen. Het zal integendeel de bedoeling niet herkennen, omdat het daartoe niet in staat is zonder de onmiddellijke nabijheid van het uitgangspunt: de realiteit, die zijn onmisbare norm voor vergelijking is.

Het gaat ook niet op, zich in dit verband te beroepen op kindertekeningen, of uitingen van primitieven. Integendeel, dit is juist een bewijs voor onze stelling, omdat in deze uitingen wèl door kunstenaars, maar nimmer door kinderen, of primitieven, of zelfs het volk, artistieke waarden worden onderkend. Zij zijn altijd geneigd naar een meer realistsche weergave van hun voorwerp te streven, en het is slechts de onvolmaaktheid van hun technisch kunnen, dat hun hiervan weerhoudt. Zelfs bestaat bij hen het gevaar, de perfecte weergave van de realiteit als een waarmerk van de hoogste kunst te zien. Tekenend is in dit verband, dat de achteruitgang van de volkskunst meestal gelijke tred houdt met de ontwikkeling der technische bekwaamheid in een gemeenschap, waardoor het volmaakt portreteren van de natuur-gegevens mogelijk wordt.

Ik schrijf dit niet, om te beweren, dat deze tendenz in het volk een juiste is en dus geen correctie behoeft, maar wel om aan te tonen, dat een grote mate van realisme in de kunst voor het volk noodzakelijk is, omdat het daardoor alleen er toe kan gebracht worden, de waarijk artistieke waarden van een werk te ontdekken en te appreciëren.

Dat deze voorwaarde in het werk van Dolf Henkes onvervuld bleef, lijkt mij een van de voornaamste redenen, waarom zijn muurschilderingen, hoeveel lof zij ook verdienen, geen kunst voor het volk zijn, zijn verlangen, om die te scheppen ten spijt. Het bewijs hiervoor is gelegen in het eenvoudige feit, dat zij een te gering aantal mensen werkelijk aanspreken.

Maar wanneer het doel „schoonheid voor het volk" op het ogenblik zo onvolkomen bereikt is, dan is de vraag wel belangrijk: hoevelen kunnen door herhaalde aanschouwing, door „wennen" aan de schildering, er toe gebracht worden, de bedoeling van den schilder — de realiteit geheel ondergeschikt te maken aan de uitdrukking van één bepaald aspect — te begrijpen en zelfs — wat niet altijd samenvalt — te genieten? Het bevestigende antwoord op deze vraag is immers een stelling, waarop de verdedigers van deze schilderwijze, door de overweldigende evidentie der onbegrijpelijkheid uit hun eerste positie verdrongen — terugvallen.

Dat begrip van het werk door een innig contact er mee bij den normalen beschouwer zal toenemen, lijkt mij aan geen redelijke twijfel onderhevig. Maar belangrijker is het antwoord op het tweede lid der questie: zal dit beter begrip ook de geestelijke vreugde baren, die het doel van ieder kunstwerk is?

Men kan, dunkt mij, voor het beantwoorden van deze vraag het best te rade gaan bij hen, die het werk reeds begrijpen en de bedoeling van den schilder verstaan. En onder hen zullen er ongetwijfeld niet weinigen zijn, die zeggen, dat, hoewel zij de artistieke waarden duidelijk onderkennen, het werk in zijn geheel genomen, hun geen vreugde verschaft. Dit is een distinctie, die ongerijmd zou lijken, als de feiten haar niet zo evident rechtvaardigden. En wanneer men ons naar een verklaring van dit wonderlijk verschijnsel vraagt, dan meen ik, dat zelfs voor de meer ontwikkelden in veel gevallen dezelfde eis opgaat als voor het volk: eerbiediging van de realiteit tot een bepaalde graad, is ook voor hen een conditio sine qua non, om een kunstwerk van ganser harte en onverdeeld te kunnen aanvaarden.

Wel beschouwd behoeft dit toch ook niet te zeer te verwonderen, omdat, wanneer het inderdaad een volksverschijnsel is, gelijk wij vermoedden, het ook wel min of meer in de natuur van den mens moet liggen, en dus in zekere mate voor het overgrote deel der mensen opgaat.

Met zoveel filosofie der aesthetiek in overweging, schouwen wij met minder problemen de hemel van Henkes binnen. Dit is een menselijke hemel, after all, en daarom kan het wel moeilijk anders, of hij zal veel mensen niet bevallen.

Maar desondanks is het een van de beste hemels, die door een mens kan worden gemaakt, en daarom is het een groot voorrecht, dat hij op Curaçao is, óns perspectief naar hoger dingen voor altijd.

Dit is de hemel van een goed en godsdienstig mens, van een handwerker met bewonderenswaardig talent, en zo mogelijk nog bewonderenswaardiger toewijding.

Van een man die alles wat hij had, alle krachten van zijn ziel en zijn lichaam, heeft neergelegd in dit werk, dat ongetwijfeld een der belangrijkste uitingen van moderne religieuze kunst mag worden genoemd.

Wij gevoelen dan ook de levendige behoefte, Dolf Henkes van ganser harte geluk te wensen en te bedanken, ook namens hen, die nog niet weten, wat ze bezitten. Niet alleen voor dit hemels visioen, dat hij ons ontvouwde, maar ook voor het onvergetelijk voorbeeld van toewijding en vlijt, dat hij gaf aan allen, die het geluk hadden, hem bezig te zien met zijn schone taak.

Een woord van gelukwens ook voor het ondernemend Bestuur van het Hospitaal, dat niet alleen de eigen communiteit, maar onze gehele gemeenschap met dit kunstwerk verrijkte.

En aan het volk van Curaçao, speciaal aan hen, die tot nog toe in dit visioen staren „als in een wazige spiegel en een raadsel", zeg ik: Wend uw aandacht niet te snel af van dit tafereel. Bedenk dat, aards en stoffelijk en zinnelijk als wij zijn, we zelfs in de hemel wel twee keer zullen moeten kijken, voordat zijn schoonheid door ons verstaan en de bron van onze zaligheid kan worden.

Pater M. Möhlmann O.P.

Contacthoekje.

Een der belangrijkste werkzaamheden der Staten is nog steeds de goedkeuring der begroting.

Eenieder schijnt dit te weten.

De afgetreden Statencolleges begrepen dit en grepen de gelegenheid aan om de bestuurspolitiek in de door hen gewenste richting te brengen. Het Bestuur dat Vrijdagavond zijn voornaamste ambtenaren naar de Staten zond om de ontwerp-begroting 1947 te verdedigen, is van het gewicht der zaak doordrongen. Belangstellenden die de publieke tribune vulden wisten dit.

Alleen de de Staten schenen niet te begrijpen, dat in de begroting die voor hen lag, de plannen van het Bestuur voor het komende jaar besloten lagen. Hier deed zich de gelegenheid voor, om als ware volksvertegenwoordigers de plannen van het Bestuur in overeenstemming te brengen met de wensen van het volk.

De leden van de Democratische Partij hadden die avond de gelegenheid om met daden te tonen, dat ze het beter konden dan de Katholieken, die ze van „niets doen" hadden beschuldigd, maar ze brachten er niets van terecht. Hun belofte aan het Curaçaose volk om niet te zullen rusten voordat de Curaçaose belangen naar behoren zouden worden behartigd, schijnt reeds vergeten, want zij hadden geen tijd weten te vinden voor een goede voorbereiding.

Toch zit er iets leerzaams in deze avond.

Zo vond Dr Maal het gezegde dat de Curaçaose bevolking Katholiek is, een legende. Hij wees op de braspartijen bij de eerste Heilige Communie en de uitslag der verkiezingen.

Bij de verkiezingscampagne vond men dit gezegde echter niet zo legendarisch. Keer op keer werd ons volk toen voorgehouden, dat de politiek en godsdienst niets met elkaar uitstaande hebben. De uitslag van die zelfde verkiezingen moet nu dienen als bewijs dat ons Katholiek zijn een legende is.

De democratische partij heeft door haar propaganda het denkbeeld gewekt, dat zij Curaçao in een ware utopie zou herscheppen. Gij Katholiek volk, zoudt zelf wel hebben begrepen wat voor kansen u in deze utopie zult hebben wanneer u Dr. Maal Vrijdagavond spijtig hadt zien constateren, dat de laatste 12 gouverneurs van Curaçaos Katholiek zijn geweest.

Wij brengen beide gevallen naar voren omdat er nog steeds mensen zijn, die te naïef schijnen, om het spel te doorzien.

Deze eerste begrotingsavond werd een comedie genoemd. We zouden echter liever spreken van „het eerste bedrijf in een tragedie genaamd een misleid volk".

Curaçaose R.K. Partij.

Missie Nieuws

MUTATIES BIJ ONZE GEESTELIJKHEID.

Pastoor Beda Weyers O.P., pastoor op Saba, is overgeplaatst naar het Franse eiland St. Barthélémy.

Pater Josephus Berlage O. P. kapelaan te Sint Nicolaas, Aruba, is overgeplaatst naar Saba, waar hij pastoor zal worden.

Pater Martinus Martin O.P., een der paters die pas uit Nederland zijn aangekomen en die momenteel nog op Pietermaai logeert, is benoemd tot kapelaan te Sint Nicolaas, Aruba, in Pater Berlage's plaats.

Nederland

BLOEMEN UIT NEDERLAND VOOR FATIMA.

Louis P. Schols schrijft ons:

Met een KLM-vliegtuig kwam op 10 Mei jl. een zending bloemen uit Nederland te Lissabon aan, geschonken door katholieken van ons vaderland. De bloemen waren verzonden door Pater P. v.d. Scheer aan het adres van den Kanselier van het Nederlandse Gezantschap, tijdelijk te Portimao. Door de welwillende medewerking van den Nederlandsen Gezant te Lissabon, den heer P. van Buttingha Wichers, werden de bloemen ingeklaard en naar het Nederlandse Gezantschap overgebracht om aldaar koel bewaard te worden. De andere dag werden de bloemen met een auto, welwillend afgestaan door de firma Philips te Lissabon, naar Fátima gebracht. De bloemenvracht werd vergezeld door den Consul-Generaal, Jhr. van Maersen de Sombreff, en enige leden van het Gezantschap. Vier dozen bloemen werden achtergehouden en deze zijn later door de echtgenote van den Nederlandsen Gezant, die vergezeld was door haar dochter, aan de Portugese Luchtvaartautoriteiten overgedragen op het vliegveld te Sintra. De Portugese autoriteiten namen de bloemen dankend in ontvangst met de verzekering dat aan de wensen van de Nederlandse katholieken zouden worden voldaan, om de bloemen boven Fátima uit te strooien gedurende de plechtigheden.

Nederlandse bloemen hebben de feesten van Cova da Iria opgeluisterd, onze bloemen sierden het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima op de andor (draagbaar) tijdens de processie, met de bloemen gezonden door Lucie, de zieneres van Cova da Iria, die in Spanje in een klooster vertoeft.

Wijders hebben katholieken van ons vaderland telegrammen gezonden voor de feesten van 13 Mei te Cova da Iria, o.a. een telegram uit Spanbroek, dat het eerst aankwam, verder een telegram in de Portugese taal gesteld, alsmede een telegram van de katholieke jeugd van Haarlem. Ook Zijne Excellentie Mons. P. I. Verriet, Apostolisch Vicarius van Curaçao had een telegram gezonden, dat mede-ondertekend was door Pater Victorino, een Portugees priester uit Portimão (Portugal), die op het ogenblik belast is met de zielzorg van 3000 Portugese arbeiders te Curaçao.

Uit Limburg waren vijf Nederlandse jonge mannen gekomen naar Fátima om Onze Lieve Vrouw van Fátima te bedanken voor de gunsten, die zij hadden ontvangen van Moeder Maria, gedurende de oorlog. Zij waren vergezeld van een priester en brachten eveneens bloemen, die uitgestrooid werden boven Cova da Iria.

Naar aanleiding van de kroningsfeesten te Fátima gaf het grote katholieke dagblad van Lissabon een extra-nummer uit. Dit nummer dat gewijd was aan de grote gebeurtenissen te Cova da Iria bevatte ook een artikel, dat een gehele bladzijde besloeg nopens Curaçao, ons overzees gebied, en de devotie van Onze Lieve Vrouw van Fátima aldaar. Het artikel was vergezeld van foto's, een van den Gouverneur van Curaçao, Dr. Piet A. Kasteel; de andere van Mgr. P. I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao. Verder bevatte het halfmaandelijks blad „Renascenca" van Lissabon van 15 Mei een artikel over den Nederlandsen schilder Joop Stierhout te Amsterdam, met twee foto's van twee van zijn schilderijen van Onze Lieve Vrouw van Fátima vervaardigd tijdens de bezetting en een foto van den schilder zelf.

Het maandelijkse blad „Mensageiro de Maria", uitgave van Braga, wijdde enige woorden aan den Nederlandsen schilder Jan B. Sleper en zijn schilderij Fátima. Een foto van dit schilderij werd eveneens geplaatst in de dagbladen „Novidades" en „A Voz" van Lissabon. Het blad „Novidades" van 13 Mei publiceerde een artikel, vertaald uit het Frans, van den Nederlandsen journalist van „De Maasbode", den heer W. J. V. Kint, die momenteel in Fátima vertoeft, teneinde voor zijn blad een reportage te geven van de Kroningsfeesten.

DR. PAUL JULIEN OVER FATIMA.

Indrukken van een Portugese reis.

Zeer onlangs is Dr. Paul Julien van een reis naar Portugal in Nederland teruggekeerd en wij treffen den bekenden onderzoeker in zijn woning te Wassenaar. Over het wetenschappelijk resultaat van het verblijf in den vreemde, dat o.a. de voorbereiding van een nieuwe expeditie naar Oost-Afrika ten doel had, bleek niet veel te vertellen te zijn, maar Dr. Julien bezocht een plaats, waar de pieuze belangstelling van tallozen naar uitgaat, nl. Fatima, en het was niet moeilijk den ontvankelijken pelgrim daarover aan het praten te krijgen.

De regelmatige verschijningen hadden steeds plaats op de 13e dag der maand en zo is er een traditie gevormd, volgens welke ook op de 13e de Moeder Gods in Haar genadeoord zeer speciaal wordt vereerd. Dan stromen van alle kanten de bedevaartgangers toe. Het plaatsje is zeer afgelegen en zo moet van primitieve vervoermiddelen worden gebruik gemaakt. Daar komen op de 12e der maand de Maria-vereerders aangestroomd per autobus, op karren en muildieren, maar vooral te voet uren en uren lang, de vrouwen met manden op het hoofd, waarin zij haar proviand bergen. Er zijn boetvaardigen, die geknield mijlen ver voortstrompelen over de slechte steenachtige wegen. Zij komen uitgeput en met bloedende knieën aan.

Het is er verre van, dat Fatima een gerieflijk onderkomen biedt. Hotels zijn er niet; er is ten hoogste voor een honderd bezoekers onderdak.

Dr. Julien was te Fatima op 12 en 13 Augustus. Het heette toen een „stille dag" met 60.000 pelgrims; er worden wel aantallen geschat van 2 tot 300.000, meest in kleine groepen van 50 en 60 personen. Het zijn allen Portugezen.

We vroegen of het mogelijk zou zijn, dat na verloop van tijd ook Nederlanders Fatima bezoeken, maar Dr. Julien stond daar sceptisch tegenover. De reis is even kostbaar als bezwaarlijk en Fatima kan geen pelgrims herbergen.

Curaçao

NAAR NEDERLAND.

Met het KLM-vliegtuig van Curaçao naar Amsterdam vertrekken op 4 Juni 1946:

Gebbina Elisabeth Meyer, Wilhelmina Sophia Meyer, Gebbina Elisabeth Meyer, Pieter Adrianus Heemskerk, Helena Catharina Heemskerk, Johannes Jacobos Amersfort, Aleida Amersfort—Seilberger, Lucia Aleida Amersfort, Lubertus Jekel, Anna Cathrina Jekel—de Haas, Alida Wilhelmina Jekel, Marianne Elaine Jekel, Anna M. Schinkel—Rotteveel, Meta Johanna Anna Coppoolse, Constance Ina M. Coppoolse, Ewout Pieter Johannes Kroos, Christina Kroos—v.d. Broek, Johannes Willem Kroos, Willem Ewout Kroos, Willy Gertrude Kroos, Leendert Willem Korthals, Johan Willem v.d. Werf, Anna Sophia v.d. Werf—Kooyman, Johanna Sophia v.d. Werf, Margaretha Wilhelmina v.d. Werf.

Heden overleed zacht en kalm onze innig geliefde moeder, behuwd- en grootmoeder,

Mevr. de Wed:

Henriette Elisabeth Snoek-de Vriendt

in den ouderdom van 75 jaren.

Cur. 3—6. 46.

Haar diepbedroefde kinderen:

Henry L. Snoek.
Sofia Rincon N.—Snoek.
W. Hendrikse—Snoek
en kinderen.

De teraardebestelling zal plaats hebben om 4.30 n m vanuit het sterfhuis Witteweg 81.

Gisteren overleed tot onze diepe droefheid, onze echtgenoot, broer en behuwd vader

PASCUAL SERVAGE

IN DEN OUDERDOM VAN 64 JAAR.

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4.15 uur. Sterfhuis: Saliña.

Familie Servage
Familie Bakhuis
Familie Goilo
Familie Santine
Julio de Lima
D. Davelaar
P. da Costa Comez
A. Treurniet en Familie.

Feyenoord - Aruba 4 - 3

Na met 2 - 0 voorgestaan te hebben verliest Aruba op jammerlijke wijze.

Feyenoord krijgt een harde dobber tegen andere ploegen.

Het debuut van Feyenoord op Curaçao heeft geleid tot een 4 — 3 overwinning over het Arubaanse elftal dat Zaterdagmiddag wel erg door het pechduiveltje gekweld werd.

Ongeveer 6000 toeschouwers zagen voor het eerst een Nederlands elftal spelen op het Westelijk Halfrond en maakten mee hoe Aruba, na een voorsprong van twee minuten bij de rust, een onverdiende nederlaag inging.

Het publiek heeft het Nederlandse spel kunnen vergelijken met het plaatselijke en kon zich ervan overtuigen, dat er hier heus niet kwaad gespeeld wordt. Want al behaalde Feyenoord ook een overwinning, men moet toegeven dat de verwachtingen veel hoger gespannen waren dan het vertoonde peil. Daar komt bij dat de eindstand enigszins geflatteerd werd door twee doelpunten voor de gasten welke niet zozeer het gevolg waren van hun prestaties als van blunders in de Arubaanse achterhoede.

Sommigen geven scheidsrechter Walter van Rosberg de schuld voor de Arubaanse nederlaag, doch dit is o.i. een onoverwogen oordeel.

Er zou zeker te spreken zijn over de strafschop die hij aan Feyenoord toekende toen de bal op de lijn van het strafschopgebied schijnbaar per ongeluk tegen de hand van Orman sloeg. Ook zou men Van Rosberg een uitermate streng optreden kunnen verwijten door de uitzetting van den Arubaansen rechtsbuiten die tegen een zijner beslissingen protesteerde. Doch niettemin moet men toegeven dat Feyenoord na de rust een zware druk heeft geoefend op de Arubaanse achterhoede en dat de Arubanen evenals in de wedstrijd tegen Curaçao een ernstig gebrek aan uithoudingsvermogen lieten zien.

Zou men een vergelijking trekken tussen het spel der Arubanen en het spel van Feyenoord, dan geloven wij dat deze in het voordeel der Arubanen zal uitvallen. Zij zijn zowel leniger als sneller dan de Feyenoorders en bezitten bovendien een betere balcontrôle. Men kan dus resumeren dat de grootste fout der Arubanen een onvoldoende oefening is geweest.

Te weinig oefening hebben de Nederlanders zeker niet. Zij spelen practisch elke week en hebben in Nederland het grootste deel van de competitie achter de rug. Er is ploegverband in hun elftal, doch individueel verkiezen wij elken Arubaan boven elken Feyenoorder.

Naar onze mening heeft Aruba ook een ernstige fout begaan door zijn elftal te wijzigen met vervanging van Nahar en Chirino. Chas. Loefstop zowel als linksbuiten Quant voldeden allerminst. Linksbinnen Laclé daarentegen gaf een uitstekende partij te zien en het mooiste doelpunt van de middag werd door hem gemaakt in samenwerking met rechtsbuiten Orman.

De opstelling.

Als volgt is de opstelling bij de aanvang:

Aruba

Reyes

E. Orman J. Quant

Fingal Tromp Romero

C. Orman Kelkboom Loefstop

Laclé A. Quant

o

Linssen v.d. Korput Van Munster

Vrauwdeunt v. Kilsdonk

v.d. Hoek Herwijnen Smulde

v.d. Heiden Oldenburg

Visser

Feyenoord

Aruba is gekleed in de witte broek en de rood-wit-blauwe trui van R.C.A. Feyenoord heeft een zwarte broek aan en een roodwitte trui.

Feyenoord krijgt eerst de wind tegen en vindt dit blijkbaar een ernstige handicap. Men wordt volkomen overspeeld door de snelle Arubanen die een prachtig samenspel ontwikkelen. Het publiek voorziet een gevoelige nederlaag voor de gasten en begint voorspellingen te doen. De Feyenoorders schijnen er voorlopig niets anders op te weten dan lange schoten naar voren te geven in de hoop dan Van Munster of Vrauwdeunt alleen kunnen doorbreken. Doch de Arubaanse backs, waarvan vooral Orman in vorm is, geven hun geen kans.

Aruba opent de score.

Men voelt dat Aruba spoedig het doel zal moeten vinden. Feyenoords doelverdediger maakt geen al te zekere indruk. Dan stormt de dikke Loefstop met de bal op het doel af. Hij beheerst deze, doch zijn vaart schijnt de beide backs mee te nemen. De bal komt voor het dijbeen van een der backs en doordat doelverdediger Visser niet handelend optreedt wordt de bal gewoon het doel in gelopen. 1 — 0 Voor Aruba. Het publiek juicht. Enkele Arubaanse schoten volgen. Loefstop probeert het van verre doch hij breekt telkens het samenspel van zijn voorhoede hierdoor. Zijn plaatsen is slecht. Laclé en Kelkboom weten daarentegen keer op keer hun tegenstanders heerlijk te verschalken en voorbij te lopen.

Bij een ver schot van Loefstop waarbij de bal voor Visser op de grond veert houdt laatstgenoemde het leer niet vast. Laclé is er als de kippen bij en vergroot de voorsprong voor zijn ploeg. 2 — 0.

Feyenoord begint hierna met met meer zekerheid te spelen. De uitvallen geschieden in betere samenhang. Spil Herwijnen is in deze periode de beste van het elftal.

Doch Aruba's Orman speelt prachtig. Hij werkt alles weg en wordt krachtig bijgestaan door Quant.

De Arubaanse voorhoede weet bijna weer te doelpunten als Laclé de bal naar Kelkboom speelt, doch deze recht in handen van den keeper schiet.

Voor de rust moet nog een aanval van Feyenoord genoteerd worden, waarbij Linssen een mooie voorzet geeft. Reyes springt en grabbelt ernaar in de lucht doch mist. Linkshalf Romero kopt de bal echter uit de gevaarlijke zone.

Feyenoord na de rust in de meerderheid.

De rollen zijn na de rust omgekeerd. Aruba heeft weinig meer in te brengen en hoe ouder de wedstrijd wordt des te groter is de druk der Feyenoorders op het Arubaanse doel. Doelverdediger Reyes moet telkens reddend optreden en kwijt zich op kundige wijze van zijn taak. Hij kan er echter niets aan doen wanneer Romero in eigen doel kopt, blijkbaar met de bedoeling dat Reyes de bal zal vangen. Het is 2 — 1 en de Europese Nederlanders in het publiek juichen. Aruba wil zich uit de greep loswerken, doch slaagt hierin niet. Linksachter Van der Heide, die de beste in het elftal is, grijpt telkens op tijd in wanneer de Arubaanse rechtervleugel een „rush" wil ondernemen.

In de voorhoede van Feyenoord is het Vrauwdeunt die enkele goede schoten afvuurt op het Arubaanse doel, voorlopig zonder succes.

Feyenoord speelt nu goed samen en de Arubanen geraken verwarring. Bij een hoekschop tegen Aruba ontstaat er een wirwar voor het doel. Uit een kluwen van spelers vliegt de bal plotseling tegen de lat. Een Arubaans been schiet het leer dan in veiligheid.

Doch even later schiet Van de Korput mooi in van ongeveer 20 meter afstands. De bal vliegt in de linkerbovenhoek buiten het bereik van Reyes: 2 — 2 komt er op het scorebord te staan. Uitbundige vreugde onder de supporters van Feyenoord! De elftallen worden thans danig aangevuurd.

Plotseling springt achterspeler Orman van Aruba omhoog om een bal weg te werken op de lijn van het strafschopgebied. De bal komt tegen zijn hand terecht en scheidsrechter Van Rosberg wijst naar het witte stipje. Wel een erg zware straf Vrauwdeunt schiet tam in vlak binnen het bereik van Reyes, die een late poging doet. 3 — 2.

Geen twee minuten daarna heeft Aruba echter weer gelijk gemaakt onder oorverdovend gejuich.

Prachtig passeert Orman over de rechtervleugel, zet voor en Laclé, die met een vaart komt aanstuiven, schiet onhoudbaar in: 3—3.

Feyenoord valt weer aan. Een mooi schot van Van Kilsdonk wordt prachtig gehouden door doelverdediger Reyes. Als de bal weer naar voren gaat fluit Van Rosberg voor een Arubaanse overtreding. Rechtsbuiten Orman protesteert. De scheidsrechter loopt op hem af en stelt blijkbaar een vraag. Het antwoord heeft tot resultaat dat de scheidsrechter Orman het veld uitwijst. Thans protesteert het publiek. Men vindt dit een al te autoritair optreden van den scheidsrechter. Aruba speelt nu met tien man en ziet even later hoe bij een Feyenoordse stormloop Linssen van dichtbij met een tam schot via de zijpaal zijn club de leiding bezorgt. Het is duidelijk dat Aruba niet meer gelijk kan maken. Feyenoord gaat met de overwinning strijken.

Zijne Excellentie de Gouverneur, die de wedstrijd bijwoonde bezocht na afloop de ploegen in hun kleedkamers.

Enthousiast spelend Curacao slaat Colombia met 1 - 0

Een verdiende overwinning voor onze jongens.

In een der mooiste wedstrijden van het tournooi tot nu toe heeft Curaçao een verdiende 1 — 0 overwinning behaald op de Colombiaanse voetbalploeg. Met zelfvertrouwen en grote geestdrift hebben onze jongens gespeeld.

Het was duidelijk, dat zij het veld betraden met de wil om te winnen en het spel dat zij te zien gaven was dan ook geheel anders dan in de eerste ontmoeting met Aruba. Gistermiddag zat er verband in de Curaçaose ploeg, een verband dat zelden tevoren gemanifesteerd werd. Elk der spelers, stuk voor stuk, heeft zich bovendien tot het uiterste ingespannen en hoewel van de Colombianen hetzelfde gezegd kan worden, bleven onze jongens hen de baas. Ook Colombia vertoonde ander spel dan in de eerste wedstrijd tegen Suriname. Het kort spel werd prijsgegeven en vervangen door een meer open spel. Doch onze achterhoede met den onbetaalbaren Hato in het doel zorgde ervoor, dat de Colombianen weinig kans kregen.

Dat zij die weinige kansen niet te baat namen moet worden geweten aan het feit, dat zij in hun voorhoede geen werkelijke „goalgetters" hebben. Tweemaal voor open doel staand wisten zij over en tegen de lat te schieten.

Het geluk was daarentegen met Curaçao want de bal die door Dagadan van vrij grote afstand ingeschoten werd, glipte door de handen van den Colombiaansen doelverdediger door.

De wedstrijd.

Een talrijk publiek is aanwezig in het Rifstadion als de Surinaamse scheidsrechter Bill Bromet het sein tot de aanvang geeft. Het Curaçaose elftal, gekleed in zwarte broek met oranje trui, begint met de wind mee. De opstelling is als volgt:

Curaçao

Hato

Pietersz Confesor

Korps Mercera Giribaldi

Heiligher M. Jansen F. Jansen

Juliana Bernabela

o

Carillo Tolima Arango Gavino

Blancaster

Luz Quintero Gillot

Mejia Mariaga

Arvelais

Colombia

Curaçao pakt onmiddellijk krachtig aan en speelt goed samen. Het zelfvertrouwen waarmede men begint is opvallend. Juliana probeert het van verre, doch de bal scheert over de grond langs het doel. Er is verwarring in de Colombiaanse gelederen. De wind is een ernstige hinder voor hun meesterschap over de bal. Bij een uitval wil Blancaster op zijn eentje doorbreken, doch Pietersz neemt hem de bal af. Curaçao valt weer aan. Een laag schot van Mario Jansen, die een heel andere indruk maakt dan in de wedstrijd tegen Aruba, wordt door den doelverdediger gehouden.

Hoekschoppen over en weer leveren niets op. Een Colombiaans schot wordt door Hato gevangen. Langzamerhand beginnen de gasten in vorm te komen. Een schot van Carillo vindt Hato goed opgesteld. Om een ander prachtig schot van Tolima te weren maakt Hato een katachtige sprong.

De Curaçaose doelverdediger is niet van plan iets door te laten, dat ondervinden de Colombianen wel. Het is opmerkelijk, dat de gasten het spel opengooien en schoten op het doel lossen. Zij hebben blijkbaar wat geleerd. Als er ongeveer 25 minuten gespeeld is vuurt Dagadan (F. Jansen) een verrassend schot op het Colombiaanse doel af. De doelverdediger is op zijn plaats doch laat de bal tussen zijn handen doorglippen. 1 — 0 Voor Curaçao. Het publiek is uitgelaten.

Mario Jansen schiet verschillende malen gevaarlijk in. De ballen gaan evenwel naast of worden gehouden. De Curaçaose rechtervleugel is vooral goed op dreef. In het midden verknoeit Dagadan herhaaldelijk. Juliana is matig evenals Bernabela. Spil Mercera zwoegt hard en de kanthalfs helpen telkens de voorhoede aan het werk zetten.

Een keihard schot van Heiligher wordt op acrobatische wijze door Arvelais uit het doel gehouden. De Colombiaanse uitvallen stuiten vooral af op Pietersz die evenals in de eerste wedstrijd beter speelt dan Confesor. Vóór de rust weet Confesor evenwel op magnifieke wijze het doel voor doorboring te behoeden door de bal weg te koppen als Hato gepasseert is.

Colombia doet vruchteloze pogingen.

Als de pauze voorbij is vertoont het spel voorlopig weinig verschil. Er worden aanvallen over en weer gedaan. De Colombiaanse spil Quintero zwoegt hard en vuurt zijn medespelers aan. Langzamerhand begint Colombia enig overwicht te krijgen. De Curaçaose verdediging is echter zeer hecht. Vooral na de rust laat Giribaldi enkele staaltjes van goed voetbal zien.

De Colombianen laten een heerlijke kans om gelijk te maken voorbij gaan als de vrijstaande Arango van dichtbij over schiet. Zij worden steeds gevaarlijker en enkele Curaçaose voorspelers gaan de verdediging steunen.

Tolma, die over een formidabel schot, beschikt schiet tweemaal over. Onze jongens proberen het met snelle uitvallen, hierbij telkens aangevuurd door het publiek. 1—0 is geen grote voorsprong.

Men wil meer goals. In deze periode verknoeit Dagadan weer enkele malen door slechte balcontrole. Juliana, die beter speelt dan vóór de rust, schiet enkele malen naast. Heiligher en Bernabela op de rechter- en linkervleugels geven vaak goede voorzetten, zonder dat deze benut worden.

De Colombiaanse achterspeler Mariaga treedt ook enkele malen doortastend op. Het spel verplaatst zich snel. De Colombianen gebruiken het driehoeksysteem niet meer en spelen meer in de lengte. Curaçao wordt op eigen helft teruggedrongen en de druk neemt toe. Hato loopt enkele malen uit om het gebied voor zijn doel vrij te maken. De Curaçaose doelverdediger is klemvast.

Een nieuwe kans die de Colombianen krijgen wordt om zeep gebracht als Gavino op korte afstand keihard tegen de lat schiet. Een ander ver schot van Gavino, bedoeld voor de linkerhoek, wordt schitterend door Hato onderschept met een horizontale sprong naar voren. De volgende keer moet Hato als back optreden en de bal wegschieten. Een schot van Quintero gaat naast. De Colombianen willen een doelpunt forceren. De Curaçaose backs zijn soms verplicht om de bal over de lijn weg te werken. Bij een hoekschok springt Hato hoog op om de bal uit de lucht te plukken. Dit staaltje ontlokt applaus.

Een nieuwe hoekschop haalt niets uit.

De Colombianen kunnen niet meer gelijk maken. Het fluitje van scheidsrechter Bromet, die goed leidde — hoewel niet feilloos — brengt echter verademing.

Curaçao staat thans als nummer één op de ranglijst met 4 winstpunten. Zal Suriname of Feyenoord het kunnen verslaan? Wij zullen zien.

DE ARUBAANSE KUNSTKRING IS ER.

Het bestuur van de Arubaanse Kunstkring schrijft ons:

Reeds geruime tijd werd de behoefte gevoeld om ook op Aruba een kunstkring te vormen, om de beoefening en het genieten van de kunst in de ruimste zin van het woord te bevorderen.

Het behoeft uiteraard geen betoog dat de kunst, zijnde een der voornaamste factoren voor de culturele vooruitgang van een volk, een van nature aangewezen plaats inneemt in elke beschaafde samenleving. Dit al is een voorname reden om het bestaan van een stimulerende organisatie toe te juichen.

De enkele keren dat wij op Aruba een kunst-avond te genieten kregen, hetzij door het optreden van buitenlandse beroepsartisten, hetzij door uitvoeringen ter plaatse georganiseerd, is dat gepaard gegaan met vele moeite en grote offers; dank zij de welwillendheid die zo spontaan naar voren trad bij de respectieve besturen van het Algemeen Nederlands Verbond, de Sociedad Bolivariana en de pas opgerichte Algemene Surinaamse Vereniging „Suriname", konden zij het door voorbeeldige wijze van samenwerking bewerkstelligen, dat de bekende Nederlandse pianist Teun Don in gezelschap van enige zijner leerlingen van het Curaçaose Conservatorium, bij ons optrad.

Telkens wanneer er een dergelijke culturele uitvoering gegeven wordt, zien wij de groep belangstellenden aangroeien, een teken dus, dat hier een vruchtbaar terrein braak ligt, terwijl het, zoals gebleken, niet ontbreekt aan voldoende medewerkers van goede wil.

Op initiatief van den bekenden kunstminnaar Juan Enrique Croes, werden enkele heren aangezocht en bereid gevonden om de eerste stoot te geven, die zou leiding tot oprichting van onze kunstkring. Wij noemen de Heren L. de Hoop, bestuurslid van het A.N.V., Th. M. Marchena, Secretaris van de Sociedad Bolivariana, J. Simmons, Voorzitter van de Vereniging „Suriname", E. Kroon, en F. Steenmeyer, ex-bestuurslid van de kunstkring te Semarang (N.O.I).

Dit initiatief werd bekroond. Op de oprichtingsvergadering op 24 Mei jl., werden de statuten voor de Kunstkring aangenomen en het eerste bestuur gekozen, bestaande uit de volgende heren:

F. Steenmeyer, voorzitter p/a Botica Aruba N.V. Oranjestad; S. N. Ecury, onder-voorzitter p/a Nassaustraat (Oranjestad); H. A. Pietersz Secretaris p/a Noordstraat 543 (telefoon 162); E. Kroon, penningmeester p/a Winkels Handel Mij (Oranjestad); M. Th. Marchena, commissaris p/a Concessielaan (Oranjestad); J. Pauw, commissaris p/a Kadasterkantoor (Oranjestad); J. Simmons, commissaris p/a Botica del Pueblo (Oranjestad).

De contributie is opzettelijk zo laag mogelijk gehouden, t.w. 10.— G. per jaar zowel voor dames als voor heren, reden waarom de elders gebruikelijke kortingen voor de dames (echtgenoten) niet noodzakelijk werden geacht. Junior-leden (beneden 18 jaar) behoeven slechts de helft der contributie te betalen.

Het ligt in de bedoeling van de Kring zo spoedig mogelijk de officiële erkenning als zedelijk lichaam bij Zijne Excellentie den Gouverneur aan te vragen, en voorts steeds met grote dankbaarheid gebruik te maken van de toezegging tot voortdurende samenwerking (die de promotors reeds mochten bekomen) van de zijde van de Curaçaose Kunstkring.

Het is zeer gemakkelijk lid of donateur te worden, omdat de Kring eenieder, die genegen is om zijn werkelijke of financiële steun te verlenen aan zo'n hoogstaand streven, daartoe in de gelegenheid wenst te stellen. Men behoeft zich slechts op te geven bij een der bestuursleden, het Bestuur zal u dan zo spoedig mogelijk een bewijs van lidmaatschap doen toekomen, zodra het eerste contributie-geld (over het jaar 1946 betaald is.

Wij mogen dit verslag beëindigen met eenieder doch zeer in het bizonder de kunstliefhebbers aan te sporen, om zich als lid te laten inschrijven, en zodoende mede te werken teneinde het mogelijk te maken niet alleen buitenlands beroeps-artisten hier te laten optreden, doch ook de locale krachten meer kans te bieden zich te ontplooien, en de beginnelingen te stimuleren om zich verder te ontwikkelen, terwijl last but not least, ook de zovele kunstminnende toehoorders en toeschouwers meer kansen tot genieten worden geboden. Wij rekenen op aller medewerking."

* * *

De vechtersbazen verdwenen.

Assistentie werd verzocht door de barkeeper van de Centraal Bar voor een vechtpartij tussen dronken zeelieden. Bij aankomst van de patrouille was de vechtpartij reeds beëindigd en de vechtersbazen verdwenen. Een in kenlijke staat van dronkenschap verkerende zeeman, die zich aldaar ter plaatse bevond, is door de patrouille overgebracht naar de politiewacht en aldaar ter ontnuchtering in bewaring gesteld.

Alles rustig.

Assistentie werd verzocht door de eigenaar van het Shanghai Restaurant. Bij aankomst van de politie bleek alles echter rustig te zijn. De eigenaar had moeilijkheden gehad met de betaling van een consumptie.

Weer een militaire vrachtwagen.

Door de telefoniste werd te St. Nicolaas medegedeeld dat er een aanrijding had plaats gehad in de Sabastraat in de oude village. Bij onderzoek bleek dat een militaire vrachtwagen tegen een drietal huizen was gereden, welke meer of minder ernstig werden beschadigd. Persoonlijke ongelukken kwamen hier niet voor. De materiële schade is vrij groot. De bestuurder van deze vrachtwagen had het voertuig even te voren, zonder daartoe gerechtigd te zijn, weggenomen.

De slingerende auto.

Door de politie-patrouille werd geconstateerd, dat de bestuurder van auto 978-A hiermede slingerend over de openbare weg reed. Bij staande houding bleek dat de stuurinrichting een speling toonde van ongeveer 180 graden. Tevens had het motorrijtuig een onvoldoend krachtig werkende handrem. De bestuurder H.J.A.H. is voor bovenvermelde feiten proces-verbaal aangezegd.

De fles.

Door een patrouille werd een zeeman aan de wacht gebracht met enige verwondingen aan zijn hoofd. Hij verklaarde bij een plaats gehad hebbende vechtpartij met een fles op zijn hoofd te zijn geslagen. Na voorlopig aan de wacht te zijn verbonden is hij overgebracht naar Dr. de la Fuente voor verdere behandeling en vandaar naar zijn schip gezonden.